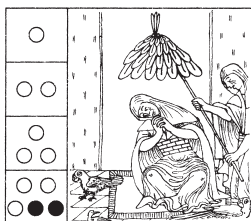

POMINUTEĽNÁ LÁSKA

Lara sa prebudila a ihneď si všimla slnečné lúče nového dňa, ktoré k nej prenikali úzkym oknom skromného príbytku, kde prenocovala spoločne s Mama Maru. Znepokojene vykukla von: sivé mračná na oblohe predznamenávali studené a pochmúrne ráno. Východ slnka by si teda neužila, rozhodla sa preto zostať v posteli. Zobudila sa veľmi skoro, hodinky ukazovali päť hodín a dvadsať minút. Napriek náročnej skúške z predošlého dňa nepociťovala v tele žiadne známky únavy či stuhnutosti, zato hlavou jej intenzívne vírili myšlienky. V posledných týždňoch čelila príliš mnohým skúškam, a preto sa jej ani nedarilo dopriať si dlhší spánok. Mala by chuť na prechádzku na čerstvom vzduchu, ale neprívetivé počasie ju od tohto nápadu odradilo.

Od jej príchodu do Peru už uplynulo veľa času a ona sa teraz nachádzala v tej biednej chatrči, ďaleko od civilizácie niekde uprostred púšte na andskej náhornej plošine v regióne Cuzco. V mysli si premietala scény, ako sa jej dobrodružstvo vlastne začalo, a v spomienkach sa preniesla k samotnému počiatku.

Udialo sa to pred mnohými mesiacmi, presne vo chvíli, keď ju opustil manžel. Po spoločne strávenej noci plnej vášne Gianni bez vysvetlenia odišiel z domu za inou ženou. Vtedy sa spolu poslednýkrát milovali. Boli to tie najbolestivejšie scény jej života, ktoré sa jej teraz premietali v myslí ako na filmovom plátne.

Len čo sa v to osudné ráno zobudila, okamžite zbystrila pozornosť. Na dverách spálne totiž zbadala obálku prilepenú lepiacou páskou. Vstala a otvorila ju. Vnútri na ňu čakal list od manžela, čo bolo samo osebe dosť nezvyčajné, a vzhľadom na ich predchádzajúcu romantickú noc, počas ktorej ju zahrnul toľkou láskou a nehou, to považovala za veľmi zlý vtíp. Takúto správu skutočne nečakala. Neveriacky čítala jeden riadok za druhým a s každým ďalším cítila, ako sa jej srdce láme na tisíc kúskov, a cez zovreté hrdlo nemohla vydať ani len hlások. Vnútri to ňou intenzívne otriasalo ako tesne po výbuchu a okamžite ju zachvátil obrovský chaos.

Paniku cítila až v končekoch prstov. Rýchlo sa vydala do kuchyne, kde sa všetko zdalo nedotknuté, takže jej manžel doma neraňajkoval. Prešla do obývačky, kde tiež nikoho nenašla, a nakoniec sa vrátila do spálne, aby si na seba hodila župan. Keď sa poň načahovala do skrine, čakal ju ďalší šok: väčšina Gianniho oblečenia bola preč! Zostalo tam len pár neoblúbených kúskov, ktoré vlastne ani nenosil.

Zmeravela od údivu a ohromená zamierila do miestnosti, ktorú jej manžel využíval ako pracovňu. Na stole mal rozhádzané knihy a papiere. Rýchlym okom prebehla celú miestnosť a jej obavy sa potvrdili. Keď si lepšie prezrela písací stôl, všimla si, že na ňom chýba manželov laptop, kreditné karty, cestovná aktovka a všetky fotorámiky, ktoré zvyčajne stáli vedľa telefónu. Boli nevyhnutnou súčasťou jeho sveta, na fotografiách bola jeho matka, bratia a priatelia.

Až v tej chvíli Lara pochopila, že jej manžel naozaj odišiel. Zažívala na vlastnej koži nočnú moru, ktorej sa desí každá zamilovaná žena, lenže v jej prípade sa všetky obavy naplnili a zlý sen sa stal skutočnosťou: jej partner ju z ničoho nič náhle opustil!

Spočiatku sa nedokázala ani len pohnúť, akoby na mieste skamenela. Bolesť ju v tichosti pohlcovala, a keď sa jej všetko utrpenie naplno zmocnilo, bezútešne sa rozplakala a z hrdla sa jej drali von výkriky a náreky... Na hodnú chvíľu sa oddala emóciám a vyronila potoky slz. Keď potom utíchla, vyšla z domu ako námesačná, aby si utriedila myšlienky a trochu sa upokojila. Prešla sa pomedzi rastliny a kvety vo svojej krásnej záhrade. Počasie bolo úžasné, slnko sa už vysoko týčilo na jasnej oblohe a teplý vzduch Laru nabádal k dobrej nálade. Lenže ona tam stála ako socha, so sklopeným zrakom a cítila sa zlomená a plná bolesti. Gianni, jej životný partner, jej ideálny muž stvorený presne pre ňu odišiel z domu a opustil ju. Skľúčene sa sama seba opýtala: „Čo budem teraz robiť? Čo v našom manželstve nefungovalo?“

Cítila v sebe prázdnotu a nedokázala premýšľať. Zmocňovala sa jej nervozita a myseľ ju vôbec neposlúchala, zatiaľ čo jej telom lomcovala triaška. Nevedela, ako dlho bola v takom stave, no precitla a uvedomila si, čo sa s ňou deje, až keď ju neznesiteľná horúčava prinútila schovať sa do tieňa. Presunula sa teda mimo priameho dopadu spaľujúcich lúčov slnka a v ruke ešte stále žmolila list.

Svoju pozornosť opäť presmerovala na riadky, ktoré jej Gianni v liste zanechal. Dookola si ich po jednom prechádzala a cítila, ako v nej narastá hnev. Keby tam bol pri nej, s radosťou by ho zaškrtila. Lenže nebol, a tak kopla do najbližšej stoličky, aby si aspoň trochu uľavila.

V to ráno vstala trochu neskôr ako obvykle, pretože mala voľný deň. Dúfala, že si ho užije v pokoji, a ani len netušila, akého trpkého momentu sa dočká. Hlboko si povzdychla a emóciu hnevu vystriedala už známa bolesť; najradšej by sa znovu vyplakala.

Už dávno nebola v takom emocionálnom rozpoložení, ani si nepamätala, kedy naposledy pre niečo plakala. Vždy bola schopná čeliť ťažkým alebo dramatickým situáciám s úsmevom. Niekedy dokonca verila, že v jej prípade neexistuje bolesť, ktorá by jej dokázala vohnať slzy do očí.

Práve však naplno vnímala obrovskú ranu, ktorá zasiahla a narušila jej dovtedy neoblomný obranný štít, čo si za celé roky vybuodovala. Vždy z každej strany počúvala, že plač je prejavom slabosti a že ona musí svetu ukazovať svoju silu.

Teraz, osamote bez svedkov, dala voľný priedchod zúfalstvu a snažila sa zo seba vyplaviť všetko utrpenie. Pomáhali jej v tom hlasné vzlyky a náreky; plakala až do úplného vyčerpania.

V predošlých dňoch zažila s manželom nezabudnuteľné chvíle. Dalo by sa povedať, že vyzerali celkom šťastne: on si ju maznal v náručí a ona nachádzala útočisko na jeho hrudi. Raz dokonca veselo tancovala na jeho písacom stole, zatiaľ čo on jej venoval úsmevy a nadšený potlesk. Minulý víkend sa vybrali na prechádzku a bláznili sa ako malé deti. Ich láska sa zdala večná.

Lusknutím prsta sa všetko ich šťastie a pocit bezpečia roztrieštili na márne kúsky, ako keď kameň narazí do okna a sklenená výplň sa rozbije na tisíc častí. Po piatich rokoch chodenia a desiatich rokoch manželstva je ich príbeh na konci. Spoloční priatelia ich považovali za príkladný pár, no ona teraz v ruke držala list so strohým odkazom: „Lara, odchádzam, som z teba unavený, nehľadaj ma. V najbližších dňoch sa ti ozvem, ale musíš vedieť, že ťa už nemilujem. Náš vzťah sa týmto končí.“